

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 11. 2. 2015
podpis: [podpis]

V Praze dne 11. 02. 2015
Č. j.: MV-156742-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0296r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

- Ukrajina, státní občan Běloruské republiky, trvale bytem zastoupený zmocněncem

, bytem

rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné spravy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 21. 10. 2014, č. j.: VS-1922/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žádost výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 12. 7. 2013 u Úřadu městské části Praha 18. Ministerstvu vnitra došla dne 12. 8. 2013, a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení ve věci. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 10. 7. 2006, je rozvedený. Jeho manželství s bylo rozvedeno v Bělorusku dne 10. 8. 2007, dva nezletilí synové žijí s matkou v Praze.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 21. 10. 2013 bylo řízení o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a zároveň byl žadatel předvolán na den 4. 12. 2013 na Ministerstvo vnitra, jakož i vyzván k předložení dokladů a potvrzení nezbytných k projednání jeho žádosti. V souladu s § 47 správního řádu byl žadatel zároveň informován o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 12. 8. 2013 správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Tímto usnesením byl rovněž poučen o svých procesních právech ve smyslu ustanovení § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má právo vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí, jakož i o možnosti zvolit si zmocněnce podle § 33 správního řádu.

Dne 4. 12. 2013 se žadatel dostavil na Ministerstvo vnitra spolu se svým zmocněncem, kterého do protokolu dle § 18 správního řádu zmocnil k zastupování

pro celé správní řízení o jeho žádosti. Při jednání byl žadatel vyzván k předložení dalších doplňujících dokladů, které Ministerstvu vnitra doručil dne 18. 12. 2013.

Za účelem zjištění skutečného stavu věci ve smyslu § 3 správního řádu Ministerstvo vnitra řízení o předmětné žádosti opětovně přerušilo podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 7. 4. 2014 na dobu 14 dnů ode dne jeho doručení, aby žadatel doplnil vysvětlení k nabytí nemovitosti, jejímž je vlastníkem, a vyjádřil se ke spáchanému přestupku proti zákonu č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“). Požadované doplnění žádosti obdrželo Ministerstvo vnitra v určené lhůtě dne 30. 4. 2014.

V návaznosti na shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci byl zmocněnec žadatele vyzooměn přípisem Ministerstva vnitra ze dne 6. 8. 2014 o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu a této možnosti využil dne 13. 8. 2014.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. a), písm. c) a písm. d) zákona o státním občanství, tj. má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a pohovorem konaném u Úřadu městské části Praha 18 prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Podmínku pro udělení státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství žadatel nesplnil, neboť neprokával, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní občanství nebo že již své dosavadní občanství pozbyl. V daném případě se v této spojitosti uplatní přechodná úprava obsažená v § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2014. Dle citovaného ustanovení se řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí podle dosavadních právních předpisů s tím, že pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Pokud jde o splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, Ministerstvo vnitra považovalo za žádoucí poukázat na to, že žadatel dle pořizovaných výpisů ze dne 13. 8. 2013 a ze dne 21. 10. 2014 nemá žádný záznam v Rejstříku trestů, avšak v roce 2011 se dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku s tím, že se osvědčil ve zkušební době podmíněného odložení návrhu na potrestání. Jak shora uvedeno, tato zákonná podmínka je Ministerstvem vnitra pokládána za splněnou, nicméně fakt, že žadatel po povolení trvalého pobytu nerespektoval rozhodnutí státního orgánu a vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím

zakázána, nelze při posuzování žádosti o udělení státního občanství České republiky zcela opomenout.

Žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, jež spočívá v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních zákonů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Z předložených listinných podkladů Ministerstvo vnitra zjistilo, že žadatel jako pojištěnec Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, vedený v kategorii OBZP, v období únor – duben 2012 nezaplatil zálohy zdravotního pojištění ve výši 1.080,-Kč, což se opakovalo i v období leden-březen 2013, pojistné za měsíc květen uhradil teprve 17. 6. 2013, a tím porušoval zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žadatel rovněž porušil § 156 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., neboť dne 17. 3. 2012 nesplnil povinnost podle § 103 písm. d) tohoto zákona, kdy nepředložil ke kontrole cestovní doklad s platným pobytem na území České republiky, a proto mu byla uložena bloková pokuta ve výši 500,- Kč.

Nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství lze dle § 11 odst. 4 tohoto zákona prominout v případech hodných zvláštního zřetele a žadatel o prominutí této podmínky požádal.

V této souvislosti Ministerstvo vnitra přihlédlo zejména ke skutečnosti, že žadatelovy příjmy jsou netransparentní. Podle dotazníku k žádosti pochází jím uvedený měsíční příjem údajně z pronájmu nemovitostí v Černé Hoře (doloženo vlastnictví nemovitostí) a z pronájmu jeho vlastního bytu v Ruské federaci, který mu posílá jeho známá. Žadatel do protokolu prohlásil, že pokud jde o obchodní společnosti, kde je jednatelem, pouze pomohl společníkům tyto společnosti založit (např. _____, s.r.o.), ale není v nich nijak činný. V případě obchodních společností, v nichž je žadatel zapsán jako jednatel a společník (např. _____, s.r.o), nemá žádné příjmy, proto také nedodal žádná daňová přiznání. V roce 2007 žadatel zakoupil za 4 miliony Kč rodinný dům a do protokolu dne 4. 12. 2013 uvedl, že přede dvěma měsíci zakoupil byt manželce, což poté přeformuloval v tom smyslu, že byt nezakoupil, ale jen zorganizoval jeho koupi. Žadatel nepředložil doklady, které by opodstatňovaly závěr, že v České republice vyvíjí podnikatelskou činnost, která by byla zdrojem jeho příjmů. Ministerstvo vnitra přihlédlo i k tomu, že z podkladů založených ve spise neplyne ani rodinná integrace žadatele v České republice.

Ministerstvo vnitra po souhrnném zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelé nepromine a žádosti o udělení státního občanství nevyhovělo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které žadatel převzal dle dokladu o doručení dne 24. 10. 2014, podal žadatel v zákonné lhůtě dne 10. 11. 2014 rozklad.

V podaném rozkladu se žadatel nejprve vyjadřuje k otázce své rodinné integrace s tím, že v České republice má trvalý pobyt jeho otec, poslední léta zde prožila i jeho matka, která je zde pohřbena, a narodili se jeho synové, kteří zde žijí s bývalou žadatelovou manželkou a studují.

Dále namítá, že z jím předložených dokumentů vyplývá, že jeho firmy vlastní v České republice nemovitosti v celkové hodnotě několika desítek milionů korun. V současné době jeho podnikání v České republice nevynáší, a proto je nucen využívat zdroje příjmů v Černé Hoře a Rusku. Hodlá však situaci změnit a výhledově nemovitosti v zahraničí prodat.

Pokud jde o výše zmíněnou koupi rodinného domu, žadatel uvádí, že částka 800 000 Kč,-, která byla použita jako první splátka, pochází z prodeje bytu jeho rodičů v Brestu, a na zbylou část kupní ceny si vzal hypotéku u Reiffeisenbank.

Z těchto důvodů jmenovaný žádá o přehodnocení zamítavého rozhodnutí Ministerstva vnitra, které nepřesně označil jako „rozhodnutí o neprodloužení jeho dlouhodobého pobytu“.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 písm. b) zákona o státním občanství ve smyslu § 74 části věty za středníkem zákona č. 186/2013 Sb. nevyžaduje.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť důsledně neplnil povinnosti vyplývající ze zákona č. 592/1992 Sb. a zákona č. 326/1999 Sb. a splnění této podmínky mu nebylo podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominuto.

Dle názoru ministra vnitra podaný rozklad neobsahuje žádné relevantní skutečnosti, které by měly vliv na jiné právní posouzení věci. V této souvislosti je pak třeba též zmínit, že z hlediska namítané rodinné integrace žadatele nikdo z okruhu jím uváděných osob není státním občanem České republiky. Rovněž nelze přehlédnout rozpory v jeho argumentaci týkající se pořízení bytu jeho bývalé manželky, kdy původně uvedl, že tento byt zakoupil, poté jen zorganizoval jeho koupi a v rozkladu pak připouští, že byt byl pořízen s jeho finanční pomocí.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Zároveň přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek

uvedených v rozkladu a v postupu Ministerstva vnitra neshledal takové pochybení, které by vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra se proto ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 21. 10. 2014, č. j.: VS-1922/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství vyhověno žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky

S odkazem na výše uvedené ministr vnitra rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

